

نان و آزادی

نگاهی به سومین همایش جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایت ایران!

۱۳۸۸/۰۵/۰۵

نان و آزادی عنوان فیلم مستندکردی است که از جنبش مسلحانه کردستان در اوایل دهه شصت تهیه گردیده و گوشه‌هایی از شیوه مبارزه برای تحقق خواسته‌های خلق کرد را به نمایش گذاشته‌است. ابتدای فیلم با سخنان زنده‌یاد دکتر قاسملو آغاز می‌گردد که در آن به اهمیت نان و آزادی به عنوان دو عنصر حیاتی و مکمل در یک ساختار اجتماعی می‌پردازد و در تعریف آن ادعای می‌کند که بدون یکی از آن دو دستیابی به جامعه‌ای سالم امکان پذیر نیست و در ادامه نمونه‌هایی از معایب جوامعی که آزادی دارند اما نان ندارند و برعکس جوامعی که نان دارند اما آزادی ندارند می‌پردازد و در نتیجه ایشان هنر جریان‌ات سیاسی و حکومتها را در فراهم نمودن آن دو با هم می‌بیند.

اهمیت دوواژه نان و آزادی که می‌توان رفاه و امنیت هم تعبیر نمود بار دیگر و بعد از سالها در جریان کار و مباحث سومین گردهمائی جنبش جمهوری خواهان لائیک و دموکرات به میان آمد و به عنوان مهمترین نیاز مردم ایران بویژه در تقابل با دستیابی ایران با سلاح اتمی در مصاحبه سخنگوی اصلی آن جنبش آقای مهرداد درویش پور با رادیو زمانه نیز به چشم می‌خورد که بنده را به یاد فیلم و نان آزادی در کردستان انداخت.

سومین گردهمائی سراسری جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران با تاکید بر مبانی حقوق بشر ولایتیسته در ایران در روزهای 20 و 21 سپتامبر 2008 در شهر بروکسل برگزار گردید. از آنجا که در سالهای اخیر همایشها و گردهم آئینها بطور آزاد برگزار می‌گردند و اصولاً "کسی یا جریانی بطور رسمی به همایش دعوت نمی‌گردد و امکان حضور و شرکت در آن تنها نیاز به هماهنگی برای شرکت در آن از طرف برگزارکنندگان آن دارد. علیرغم همه اینها گردانندگان همایش برای پیشبرد کار خود مباحث بسیاری را قبل از برگزاری همایش در سایت‌های مختلف در اختیار عموم قرار دادند.

نطفه‌های جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتی ابتدا در سال 2001 که طبق اسناد بعدی آنان تاریخ تاسیس خود را نیمه دوم سال 2004 اعلام داشته با امضای دهها نفر از چهره‌های و روشنفکر دارای تحصیلات آکادمیک ایران در خارج از کشور تشکیل شد که به لحاظ سنی و نسبت به تشکلی چون اتحاد جمهوری خواهان جوانتر محسوب می‌شوند و بنوبه خود توانسته‌اند امکان دیالوگ میان نیروهای طرفدار مشی جمهوری خواهی را فراهم و در حرکاتی مسئولانه، جلساتی را با حضور برخی سازمانهای سراسری و احزاب متعلق به ملیتها تشکیل دادند که متأسفانه بی نتیجه ماند. جنبش یاد شده در ابتدای کار خود خارج از تاکید و ترویج افکار جمهوری خواهی بیشترین نقش را در بر جسته نمودن و انعکاس ابعاد فاجعه اعدام گسترده زندانیان سیاسی سالهای 1367 به عهده گرفته بودند. سایت صدای ما (1) که اخیراً به خاطر پاره‌ای از مشکلات درون تشکیلاتی متوقف گردید بیانگر توجه آنان به آن فاجعه ملی بود. علاوه بر همه آنها جنبش جمهوری خواهان لائیک و دموکرات دید وسیعی نسبت به حقوق ملیتها در ایران دارد و آنچه در اسناد آنان منعکس شده بیانگر این واقعیت است. همزمان با کار همایش جنبش و در اقداماتی بموقع، مسئولین آنان طی نشستهایی با پارلمان اروپا مسئله نقض حقوق بشر در ایران و تلاش از طرف آن پارلمان برای لغو حکم طالمانه علیه آقای فرزاد کمانگر، آزادی آقای منصور اسانلو و زندانیان مدنی و سیاسی کرد و موارد دیگری را به گوش آنان رساندند که بدون تردید دارای اهمیت ویژه بود.

اصولاً تفاوت نیروهای سیاسی ایرانی طرفدار جمهوری با سلطنت طلبان و یا سازمان مجاهدین در این است که در اندیشه جمهوری خواهان توجه به قدرت تنها منوط به انتخاب از طرف مردم است اما آنچه در دیدگاههای این دسته از طرفداران جمهوری خواه به چشم می‌خورد، دستیابی به قدرت در کارشان کم رنگ است و بیشتر بر آگاه سازی جامعه و دستیابی به جامعه‌ای انسانی در تلاشند.

مهمترین کار همایش جنبش جمهوری خواهان بباور بنده درک شرایط و اوضاع داخل ایران و ماهیت تحول نا پذیر جمهوری اسلامی است. با نگاهی به بیانیه سیاسی آنان که در دهه‌های تنظیم گردیده مواضع خود را به اطلاع عموم رسانده‌اند (2) که نکات قابل اهمیتی در آن و از روی واقع بینی تصویب گردیده‌است. در سندی یاد شده خارج از توجه به وضعیت جامعه ایران همچون تبعیضات موجود علیه زنان، فشار علیه دانشجویان و نیروهای دگراندیش، بی عدالتی علیه کارگران و ستم بر ملیتها ایرانی که در آنجا اقوام تعریف شده‌است، آمده که رژیم اسلامی اصلاح پذیر نمی‌باشد و امیدی هم به اصلاح طلبان حکومتی دیده نمی‌شود، اما در عین حال مخالف حمله خارجی به کشور هستند. البته آنان رویکرد سومی را در نظر گرفته‌اند که آن را تعریف نموده‌اند چگونه عمل خواهند نمود و یا نهادی تئوری باقی خواهد ماند. در گذشته که اتحاد جمهوری خواهان بیشترین تلاش را تکیه بر اصلاح نظام از درون می‌پنداشت، به آنان امر ساده‌ای را پیشنهاد نمودم که اگر آنهمه به روش کار خود معتقدند چرا بطور جمعی به داخل ایران بر نمی‌گردید و جمهوری اسلامی متوجه حرکت مدنی خود نمایند و رژیم را بر سر دوراهی قرار دهند اما گوش شنوایی نبود که تئوری و عمل آنان اثبات نماید. اما حال که جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتی از تحول حاکمیت قطع امید نموده بالطبع و طایفشان هم سخت تر شده‌است.

همایش در کار خود شورایی برای هماهنگی کارهای آتی خود انتخاب نموده که از میان آنان خانم مریم یوسفی و آقای مهرداد درویش پور از چهره‌های شناخته شده آنان می‌باشند و در ضمن سایت ندای آزادی (3) به عنوان سایت رسمی آنان آغاز به کار نموده‌است و ضمن آرزوی موفقیت به امید همکاری و همسویی بیشتر در انتظار می‌مانیم.

10.10.2008